

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 390s/2551

-
โจทก์มีหน้าที่นำสืบ ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 174

-
ข้อมูลย่อ

ในคดีอาญา เมื่อโจทก์ฟ้องกล่าวหาว่าจำเลยกับพวกกระทำความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไม่มีทะเบียนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควรและโดยไม่มีใบอนุญาต และจำเลยให้การปฏิเสธโจทก์ต้องมีหน้าที่นำสืบข้อเท็จจริงให้ได้ความว่า จำเลยกับพวกกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาในฟ้อง แต่โจทก์มิได้นำสืบข้อเท็จจริงให้ได้ความโดยแน่ชัดว่า อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไม่มีทะเบียน จำเลยกับพวกไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ไม่มีใบอนุญาตให้พาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนั้น ทั้งโจทก์ก็ไม่ได้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวมาเป็นของกลาง เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงนั้น การที่โจทก์ไม่ได้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเป็นของกลาง หาได้ทำให้โจทก์หมดภาระในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยไม่ โจทก์ยังต้องชวนขวยรวบรวมพยานหลักฐานอื่นใดมาพิสูจน์ยืนยันว่าจำเลยกระทำความผิดดังกล่าว โจทก์คงนำสืบรับฟังข้อเท็จจริงได้แต่เพียงว่า จำเลยกับพวกร่วมกันมีและร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเท่านั้น พยานหลักฐานโจทก์เท่าที่นำสืบมาจึงไม่อาจรับฟังได้ แม้จำเลยจะนำสืบและเบิกความว่าจำเลยไม่เคยขอมิใบอนุญาตพาอาวุธปืน ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่ได้มาจากพยานหลักฐานของโจทก์ และคำเบิกความของจำเลยในการสืบพยานของจำเลยนั้น ก็ไม่ใช่คำรับสารภาพของจำเลย จึงไม่อาจนำมาฟังลงโทษจำเลยได้

-
หมายเหตุ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 390/2551 เดินตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 853/2532 (ประชุมใหญ่) ที่ศาลถือว่าคำเบิกความของจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยานไม่ใช่พยานหลักฐานของโจทก์ ดังนั้น จึงไม่อาจนำมารับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อลงโทษจำเลยได้

แต่ปัจจุบันได้มีการแก้ไข ป.วิ.อ. (ฉบับที่ 28) เมื่อปี 2551 โดยมีบทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา 233 วรรคสอง ว่า ในกรณีที่จำเลยเบิกความเป็นพยาน คำเบิกความของจำเลยย่อมใช้ยืนยันจำเลยนั้นได้ และศาลอาจรับฟังคำเบิกความนั้นประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้

บทบัญญัติมาตรา 233 วรรคสอง ดังกล่าวจึงกลับหลักการตามคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 853/2532 (ประชุมใหญ่) แต่เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 233 วรรคสอง มีผลเป็นโทษแก่จำเลย ดังนั้น ย่อมไม่มีผลย้อนหลัง ในปัญหาว่าบทบัญญัติมาตรา 233 วรรคสอง จะมีผลเมื่อใดนั้น ผู้เขียนเห็นว่าควรจะมีผลแต่เฉพาะการเบิกความของจำเลยหลังจากวันที่ ป.วิ.อ. (ฉบับที่ 28) มีผลบังคับใช้คือวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2551

พรเพชร วิชิตชลชัย

-
ในคดีอาญาโจทก์มีหน้าที่ต้องนำพยานเข้าสืบก่อน และโจทก์มีหน้าที่ต้องนำสืบข้อเท็จจริงให้ได้ความโดยปราศจากความสงสัยว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดจริง มิเช่นนั้นศาลต้องยกผลประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 227

ฎีกา 5485/2539

ในคดีอาญาโจทก์มีหน้าที่ต้องนำสืบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 174 เพื่อแสดงให้เห็นว่าจำเลยกระทำความผิดหรือไม่และต้องนำสืบข้อเท็จจริงให้ฟังได้โดยปราศจากความสงสัยว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดจริง การที่จำเลยตอบคำถามค้านว่าอาวุธปืนที่จำเลยใช้ยังเป็นอาวุธปืนไม่มีทะเบียน จะถือเท่ากับว่าเป็นคำรับสารภาพตามมาตรา 176 หาได้ไม่เมื่อโจทก์ไม่สืบถึงลงโทษจำเลยไม่ได้

ศิวาพร คารวนันท์ ผู้เรียบเรียง